ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Εὐχόμεθα, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι νὰ ἐξαρθοῦν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων Μητροπολιτῶν, εἰς τὸ ὕψος τοῦ θείου λειτουργήματός των καὶ τῶν σημερινῶν συνθηκῶν καὶ περιστάσεων.

Ἂς προσέχουν οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀγάπης νὰ μὴ γίνουν εἰς τὰς Πάτρας τὰ «καλλιστεῖα». Ἡ πόλις μας, παρὰ τὴν σύγχρονον παραζάλην, ἔχει τῶν ὑγιῶν παραδόσεων. Καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπικρατήσῃ παρομοίας ἐκδηλώσεις.

18 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ

Οἱ ἀνθρωπιστικοὶ σκοποὶ τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας

Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ἐφέτος συμπληρώθηκαν 18 χρόνια ζωῆς τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως τῆς Ὑγείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὸ γεγονὸς γιορτάσθηκε σὲ περισσότερες ἀπὸ 120 χῶρες στὶς 7 Ἀπριλίου. Μιὰ φαινομενικὰ ἀσήμαντος εἴδησις ποὺ ἀναφέρεται, ὅμως στὸ ἔργο μιᾶς ὀργανώσεως ποὺ προσέφερε τόσα πολλὰ γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν ἀνθρώπων, ὅσα καμμιὰ ἄλλη ὀργάνωσις στὴν ἱστορία.

Ἡ Παγκόσμια Ὀργάνωσις Ὑγείας εἶναι μιὰ εἰδικευμένη ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μὲ τοὺς δικούς της οἰκονομικοὺς πόρους καὶ δική της διεύθυνσιν ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν προβλημάτων ὑγείας σὲ παγκόσμιο κλίμακα καὶ μὲ ἀποστολὴ νὰ φέρῃ τὸν κόσμο «στὸ ἀνώτατο δυνατὸν ἐπίπεδο ὑγείας».

Στὴν πραγματικότητα συμπληρώθηκαν 20 χρόνια ἀπὸ τὴν 7 Ἀπριλίου 1946, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία, εἰδικοὶ ἐπὶ θεμάτων ὑγείας ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο συγκεντρώθηκαν στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ συνέταξαν τὸν κανονισμὸν τῆς ὀργανώσεως. Σὰν ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος ἑορτάζεται ἡ 7η Ἀπριλίου, ὡς παγκόσμια ἡμέρα ὑγείας.

Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ σὰν ἀπόγονος τῆς ἐπιτροπῆς ὑγείας τῆς κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, προκατόχου τοῦ ΟΗΕ καὶ ἀκόμη πιὸ παλιὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑγιεινῆς Βορείου Ἀμερικῆς πρὸ 60 ἐτῶν. Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας ἔχει πολὺ εὐρυτέρους σκοποὺς ἀπὸ τοὺς προκατόχους της, πολὺ μεγαλύτερα μέσα στὴν διάθεσή της οἰκονομικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ καὶ δρᾷ σὲ πραγματικὰ παγκόσμιον κλίμακα.

Ὅλα τὰ κράτη, εἴτε εἶναι μέλη τοῦ ΟΗΕ, εἴτε ὄχι μποροῦν νὰ γίνουν μέλη τῆς παγκοσμίου ὀργανώσεως ὑγείας καὶ πάνω ἀπὸ 120 κράτη ἐπωφελοῦνται τῶν πλεονεκτημάτων τῆς πληρώνοντας μιὰ συνδρομὴ ἐτήσια. Ἕδρα τῆς ὀργανώσεως εἶναι ἡ Γενεύη, ἐνῶ σὲ ἑξ ἄλλες πόλεις τίς Μπραζιλιά, Οὐάσιγκτων, Μανίλα, Κοπεγχάγη, Νέο Δελχὶ καὶ Ἀλεξάνδρεια ὑπάρχουν περιφερειακὲς διευθύνσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ὀργανώσεως θὰ ἀνέλθῃ ἐφέτος 50.000.000 δολλάρια καὶ πάρα πολλὰ πρέπει νὰ γίνουν μὲ αὐτὰ τὰ χρήματα εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Πρέπει νὰ πληρωθοῦν ὁμάδες εἰδικῶν ποὺ ἐργάζονται ἐπὶ ἑνὸς εὐρέος ἀριθμοῦ ἰατρικῶν προβλημάτων, νὰ χρηματοδοτηθοῦν οἱ συνεχεῖς ἔρευναι τῆς ὀργανώσεως γιὰ νέα ἀμφιβολία, νέους τρόπους προλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν καὶ τέλος νὰ χρηματοδοτηθῇ ἡ ἐκστρατεία τῆς ὀργανώσεως, ποὺ δὲν τελειώνει ποτέ, κατὰ τῶν μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν. Ὡς γνωστὸν οἱ ἀσθένειες αὐτὲς εἶναι ὁ μεγαλύτερος φορεὺς δυστυχίας στὸν κόσμο καὶ προσβάλλουν κυρίως περιοχὲς ὅπως ἡ Κίνα, ἡ Ἰνδία, ἡ Νότιος Ἀμερική, ὅπου ὁ ὑπερπληθυσμός, ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν μέσων γιὰ τὴν πρόληψή τους εὐνοοῦν τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς τροφῆς καὶ οἱ δύσκολες συνθῆκες τῆς ζωῆς ἐξασθενοῦν τὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ καὶ ἔχουν σὰν συνέχεια νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ προσβάλλεται εὐκολώτερα ἀπὸ τὶς ἀσθένειες.

Ἔτσι ἔχουμε ἕνα φαῦλο κύκλο, τὸν ὁποῖο προσπαθεῖ νὰ σπάσῃ ἡ παγκόσμιος ὀργάνωσις ὑγείας καταπολεμώντας τὶς ἀσθένειες. Μιὰ τέτοια ἀσθένεια μὲ τεραστίαν ἐξάπλωσιν εἶναι ἀκόμη ἡ ἐλονοσία παρ' ὅλη τὴν τρομακτικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξάλειψίν της.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας ἐξαφάνισε τὴν ἀσθένεια αὐτήν.

Ἡ εὐλογιὰ καὶ ἡ χολέρα εἶναι δύο ἐξαιρετικὰ κολλητικὲς καὶ ἐπικίνδυνες ἀσθένειες καὶ μποροῦν νὰ ἀποδεκατίσουν ὁλόκληρες κοινότητες. Ἡ σχιστοσωμίασις καὶ ἡ λέπρα εἶναι δύο ἀσθένειες γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ἔχει εὑρεθῆ ἀκόμη τὸ προληπτικὸ ἐμβόλιο.

Ὁ ρόλος τῆς παγκοσμίου ὀργανώσεως ὑγείας δὲν θὰ τελειώσῃ ἀκόμη, κι' ἂν ὅλες οἱ ἀσθένειες ἐξαφανιζόταν. Τότε θὰ εἶχε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὶς ἀσθένειες ποὺ ἐμφανίζονται, λόγῳ τῆς πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας, ἀλλὰ διατηρῶν ἀκμαίας τὰς πνευματικάς του δυνάμεις, ὁ ἱστορικὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Διονύσιος Κόκκινος. Ἡ κηδεία του ἐγένετο δημοσίᾳ δαπάνῃ ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν δὲ νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσαν ἀρχιερεῖς, παρηκολούθησαν μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς Ἑταιρείας Ἡλειακῶν Σπουδῶν, οἱ ἐν Ἀθήναις Πύργιοι καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἐπὶ τῆς σοροῦ του, κατέθεσαν στεφάνους καὶ ἀποχαιρέτησαν τὸν νεκρὸν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀκαδημίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος, τῆς ἑταιρείας Ἡλειακῶν Σπουδῶν ὁ πρόεδρος αὐτῆς Κ. Γ. Ζώρας καὶ τῆς γενετείρας του πόλεως τοῦ Πύργου ὁ Δήμαρχος Λετρίνων Κ. Καζάζης.

Διὰ τοῦ ἔργου του ὡς λογοτέχνου καὶ ἱστορικοῦ ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἠλίας Βενέζης, καὶ ὡς δημοσιογράφου ὁ κ. Λ. Πετρομανιάτης, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν, τῆς ὁποίας ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξεν ἰδρυτικὸν μέλος.

Ὁ Διονύσιος Κόκκινος, γεννηθεὶς εἰς Πύργον τὸ 1884, ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὰς ἐξεχούσας μορφὰς εἰς τὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασεν ἰατρικὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ζωγραφικὴν εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἀλλά, διακόψας ἡσχολήθη μὲ τὴν δημοσιογραφίαν. Ἐξέδωσε τὴν ἐφημερίδα «Μέλλον» τὸ 1908 καὶ κατόπιν συνεργάσθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν εἴτε ὡς χρονογράφος, ὅπου διεκρίνετο διὰ τὸ λεπτὸν χιοῦμορ του, εἴτε ὡς φιλολογικὸς συνεργάτης, ἐνῶ συγχρόνως ἠσχολεῖτο καὶ μὲ τὴν λογοτεχνίαν. Ἔγραψεν διηγήματα καὶ μυθιστορήματα, δημοσιευθέντα εἰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα ἐκδοθέντα εἰς τόμους, ἐνῶ δύο ἔργα του ἐδιδάχθησαν καὶ ἀπὸ σκηνῆς.

Ὁ Κόκκινος ὡς λογοτέχνης μὲ τάλαντον διακρίνεται διὰ τὴν ἀφηγηματικὴν χάριν καὶ τὴν ψυχολογικὴν δύναμιν. Ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου διέπρεψεν εἶναι ὡς ἱστορικὸς ἐρευνητὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, περὶ τῆς ὁποίας τὸ 12τομον ἔργον του θὰ παραμείνῃ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του.

Τελευταίως εἶχεν ἀποσυρθῆ, ἀλλὰ καὶ τότε τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν «ἱστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος» εἰς δύο τόμους τὴν ὁποίαν καὶ ἐπεράτωσε.

Ἡ Ἑταιρεία Ἡλειακῶν Σπουδῶν, ἐκτιμῶσα τὴν σπουδαίαν συμβολὴν τοῦ διαπρεποῦς Ἠλείου ἱστορικοῦ εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, εἶχε προγραμματίσει σειρὰν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμήν του, εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν γενέτειράν του, τὸν Πύργον. Ἤδη μετὰ τὸν θάνατόν του θὰ ἐξαγγείλῃ πρόγραμμα πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, τιμῶσα τὴν μνήμην του.

ΑΘΑΝ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ΕΙΠΕΝ Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΗΣ

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ!

Τὰ ὅσα ἐξήμισε, προθές, ἐναντίον τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Μητρός του ὁ κομμουνιστὴς ἀρχηγὸς τῶν Λαμπράκηδων, εἰς τὸ θέατρον «Διάνα» — ὅπου ὑπὸ τὸ πρόσχημα συναυλίας τῶν ἔργων τοῦ ἐρυθροῦ συνθέτου, εἶχαν προσέλθει καὶ ὁμιλήσει γνοσσύνως διάφοροι θουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου — ἐμπίπτουν, ἀναμφιβόλως, εἰς τὰ αὐτεπαγγέλτως διωκόμενα, κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον, ἐγκλήματα.

Βεβαίως, ὁ ἐρυθρὸς θουλευτὴς προστατεύεται, διὰ τῆς ἀσυδοσίας τὴν ὁποίαν τοῦ παρεχει, ὑπὸ μορφὴν κοινοθουλευτικῆς «ἀσυλίας», τὸ Σύνταγμα. Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα προβλέπει, ἐπίσης, ὅτι οἱ θουλευταὶ διώκονται κατόπιν ἀδείας τοῦ Σώματος· ἀσφαλῶς δὲ ἐπεβάλλετο ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ προβῇ εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀπεκάλεσεν ὑπὸ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῆς ἐρυθρᾶς ἀλητείας, τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα «ἀνευθυνο-ὑπεύθυνον Μεγαλειότατον!...», ἐνῶ συγχρόνως ἐφώναζε — κατὰ τὰ ὑπευθύνως καταγγελθέντα χθὲς ὑπὸ πρωϊνῆς ἐφημερίδος— ὅτι ὁ Λαμπράκης ἐδολοφονήθη ἀπό... τὴν Βασίλισσαν - Μητέρα καί, ὅτι, ἂν τυχὸν δολοφονηθῇ καὶ ὁ ἴδιος, «τοῦτο, ἀσφαλῶς, θὰ ὀφείλεται, πάλιν, σὲ τρίκυκλον τῆς ὀρειδερίκης!...».

Βεβαίως, λοιπὸν, θὰ πρέπει ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ κινήσῃ τὴν ποινικὴν ἀγωγήν, ἔστω καὶ ἂν δὲν πρόκειται περὶ αὐτοφώρου κακουργήματος, ὁπότε συλλαμβάνεται ἀμέσως ὁ ἐγκληματῶν θουλευτής. Ἀλλά, τοὐλάχιστον, θὰ ἴδωμεν, τότε, πῶς θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, εἰς τρόπαν ὥστε νὰ ἐκδηλωθοῦν ὄχι μόνον οἱ κομμουνισταί, ἀλλὰ καὶ οἱ κρυπτοκομμουνισταὶ καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι θὰ πρέπει καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ Κρατικὸν Ραδιόφωνον, ὅπου προχθὲς ἀκόμη μετεοίδοντο τὰ διαφορα οἰκτρὰ μοιρολόγια τοῦ κομμουνιστοῦ μπουζουκοσυνθέτου!

Ἐκτὸς τούτου, ὅμως, θὰ εἶναι καὶ τὸ ἀστικὸν καθεστὼς καὶ ἡ ἐθνικόφρων Ἑλλὰς ὁλόκληρος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασιλέα, ἀξία τῆς τύχης της, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἐπιδεικνύουσα τὴν παθολογικὴν ἀνοχήν της ἐναντι τῶν ἀθλίων κατασκευασμάτων τοῦ ἐρυθροῦ ὑπονομευτοῦ της. Διότι, εἰς πλείστα ὅσα κέντρα, κινηματογράφους καὶ ταβέρνας, τῶν ὁποίων ἡ πελατεία ἀποτελεῖται, κατὰ μέγιστον μέρος, ἀπὸ «ἐθνικόφρονας» ἀστοὺς, ἐξακολουθοῦν νὰ παίζωνται καὶ νὰ χειροκροτοῦνται τὰ ἐλεεινὰ μπουζουκοτράγουδα τοῦ ἀναισχύντου ἐχθροῦ τοῦ Καθεστῶτος, χωρὶς κανεὶς σχεδὸν νὰ συγκινῆται!...

Πρέπει, ὅμως, νὰ ἀνήκωμεν εἰς μίαν κοινωνίαν σάπιαν καὶ διεφθαρμένην, ἂν δὲν ἔχωμεν τοὐλάχιστον τὸ στοιχειῶδες αἴσθημα φιλοτιμίας ν' ἀπαγορεύσωμεν εἰς τοὺς οἰκτροὺς μαγαζάτορας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐρυθρῶν ἀσμάτων, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀμέσου ἐγκαταλείψεως τῶν καταστημάτων των ὑπὸ τῆς ἀστικῆς πελατείας των! Οἱ μὲν κομμουνισταὶ ἠμποροῦν, ἂν θέλουν, νὰ ὑποστηρίζουν τὰς ἀθλιότητας τοῦ ἀνθρώπου των. Ἀλλά, βεβαίως, θὰ γελοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς βάρος τῶν «ἐθνικοφρόνων», ποὺ χειροκροτοῦν τὸν ἐρυθρὸν δυναμιτιστήν, ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζεται νὰ ἀνατινάξῃ τὴν ἐθνικὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ θάψῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της αὐτοὺς καὶ τὰ παιδιά των!

(Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἑστία»)

ΥΠΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΣΕΛΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΥΑΛΛΟΡΣ Α'ΙΛΑΝΤ, ΒΙΡΓΙΝΙΑ. — Ἐπιστήμονες τῆς ΝΑΣΑ θὰ δημιουργήσουν τεχνητὸν σέλας, ἐξ ἴσου φωτεινὸν μὲ τὴν πανσέληνον, διὰ νὰ μελετήσουν τὸ φαινόμενον. Τοῦτο θὰ συμβῇ ὑπεράνω τῆς περιοχῆς αὐτῆς μὲ τὴν βοήθειαν πυραύλου Ἀερομπί, ὁ ὁποῖος θὰ μεταφέρῃ εἰς ὕψος 320 χιλιομέτρων μικρὸν ἐπιταχυντῆρα ἠλεκτρονίων. Ἀπὸ τὸν ἐπιταχυντῆρα αὐτὸν θὰ ἐξαπολυθοῦν κύματα ἠλεκτρονίων πρὸς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ὅταν τὰ ἠλεκτρόνια συγκρουσθοῦν μὲ τὰ μόρια τοῦ ὀξυγόνου καὶ τοῦ ἀζώτου, θὰ προκληθῇ στιγμιαία λάμψις ποὺ θὰ ὁμοιάζῃ πολὺ πρὸς τὸ φυσικὸν σέλας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18)2)67
ΚΥΡΙΑΚΗ 19)2)67
καὶ κάθε Σαββατοκύριακο
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΡΑΧΗ
ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑΣ
ΤΗΛΕΦ. 5-75
Διασκεδάζετε μὲ τὴν ὀρχήστρα τῶν
YOUNGS
(ΓΙΑΝΚΣ)

2.000 ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τοῦ κ. ΛΕΣΤΕΡ ΑΝΤΕΡΣΟΝ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Νέας Ὑόρκης

Β' (τελευταῖον)

Στὸ πανεπιστήμιό μας ἡ σύγκλητος τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς: Ἰατρική, ὀδοντιατρική, φαρμακευτική, νομικά, διαχείριση ἐπιχειρήσεων - μπύζνες ἀντμινιστρέσιον — ἐκπαίδευση, κοινωνικὴ πρόνοια, νοσηλεία καὶ μηχανική. Ἄλλα πανεπιστήμια ἔχουν καὶ ἄλλες ἐπαγγελματικὲς σχολές, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ εἴκοσι. Στὸ πραγματικὸ πανεπιστήμιο, ἂν καὶ τὰ μέλη τῆς συγκλήτου διδάσκουν αὐτό, δὲν εἶναι ὁ βασικὸς τους προορισμός. Τοῦτο μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ περίεργο. Ἂς τὸ ἐξηγήσουμε λεπτομερέστερα.

Τὸ πανεπιστήμιο σὲ ἕνα ἔθνος μὲ Εὐρωπαϊκὲς παραδόσεις εἶναι ὁ κύριος δημιουργὸς μιᾶς νέας σοφίας. Μέγα μέρος αὐτῆς τῆς πατροπαράδοτης σοφίας μεταδίδεται ἀνεπισήμως μέσῳ μιᾶς μεγάλης ποικιλίας κοινωνικῶν ὀργανισμῶν. Ἀλλὰ στὶς βιβλιοθῆκες τῶν μεγάλων πανεπιστημίων, στὴν διάνοια τῶν καθηγητῶν καὶ στὰ συστήματα μεταδόσεως τῆς γνώσεως, ἐξασφαλίζουμε τοὺς ἑαυτούς μας, τὴν συνέχιση ἐκείνου, ποὺ ἀποκαλοῦμε «δυτικὸ πολιτισμό».

Ἀπὸ τὴν πτῶση τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἕως τὸν 13—14 αἰῶνα ἡ Ἐκκλησία ἦταν ἐκείνη ποὺ εἶχε ἀναλάβει αὐτὸ τὸ ἔργο. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῶν πανεπιστημίων στὸν Μεσαίωνα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Μπολόνια τῆς Ἰταλίας καὶ συνεχίζοντας μὲ τὸ μεγάλο Πανεπιστήμιο τῶν Παρισίων, τὰ πανεπιστήμια Ὀξφορντ καὶ Καίμπριτζ στὴν Ἀγγλία καὶ τὴν ἵδρυση τῶν Γερμανικῶν πανεπιστημίων κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα καὶ μετέπειτα, διαπιστώνουμε ὅτι οἱ λαοὶ καὶ τὰ κράτη βασίζονται τώρα στὰ πανεπιστήμια, ποὺ παίρνουν τὸν ρόλο τοῦ θεματοφύλακος τῆς γνώσεως ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.

Δὲν ἀρκεῖ μόνο ὁ ὁρισμὸς «θεματοφύλαξ τῆς γνώσεως». Ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς δὲν εἶναι στατικός. Εἶναι ἕνα δυναμικὸ σύνολο, ὅπου ἐνδοπλέκονται ὄχι μόνον οἱ ἐκπολιτιστικὲς καὶ ἀνθρωπιστικὲς ἀξίες, ἀλλὰ καὶ οἱ κοινωνικές, πολιτικές, οἰκονομικὲς καὶ ἐπιστημονικές. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ δυτικοῦ κόσμου ὑπῆρξαν ἀνακαινισταὶ καὶ δημιουργικοὶ στὶς τέχνες τους καὶ τὴν ἀρχιτεκτονική τους, στὴν κατανόηση καὶ στὸν ἔλεγχο τῆς φύσεως, στὴν ὀργάνωση καὶ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, στὰ συστήματά τους νομοθετήσεως καὶ διακυβερνήσεως καὶ στὴν ἀντίληψή τους διὰ τὴν ἀξία τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων.

Ἐμεῖς ἀπὸ τὴν Δύση δὲν ἀφίσαμε αὐτὰ στὴν τύχη. Οἱ καρποὶ τῆς γνώσεως ποὺ τοὺς καλοῦμε, ἐπιστήμη, νομικά, οἰκονομικὴ δὲν εἶναι παράγωγα ἰδιοτροπίας. Εἶναι προϊόντα πειθαρχημένης διανοίας ποὺ κυριάρχησε τὴν περιορισμένη περιοχὴ τῆς πρὶν γνώσεως καὶ τὴν τοποθέτησε σὲ νέες σχέσεις καὶ ἡ τυποποιημένη ὑπόθεσις ἐδοκιμάσθη μὲ προσεκτικὰ ἐκλεπτυγμένες μεθόδους σκέψεως.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ζοῦσαν πάντοτε στὰ πανεπιστήμια ἀλλὰ σήμερα τὰ πανεπιστήμια εἶναι τὸ ἐνδιαίτημά τους. Καλοῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους λογίους.

Τὰ πανεπιστήμια εἶναι κοινότητες λογίων καὶ καλοῦμε τὸ πανεπιστήμιο Χάρβαρντ — ποὺ ἱδρύθη τὸ 1636, 30 χρόνια μετὰ τὴν πρώτη Ἀγγλικὴ ἀποίκιση στὴν Ἀμερικανικὴ ἤπειρο — καὶ τὸ πανεπιστήμιο τῆς Καλλιφορνίας μεγάλο διότι ἔχουν συγκεντρωσει ὁμάδες αὐτῶν τῶν μεγάλων διανοιῶν.

Τὰ μέλη τῆς πανεπιστημιακῆς συγκλήτου πρέπει ἐπίσης νὰ διδάσκουν διότι δὲν εἶναι ἀθάνατα. Πρέπει νὰ ἔλθουν πρὸς αὐτὰ συνεχεῖς ροὲς ἱκανῶν, διανοιῶν που θὰ τὰ ἀντικαταστήσουν καθὼς γερνοῦν καὶ ἀποσύρονται. Κατὰ συνέπεια τὰ πανεπιστήμια εἶναι διδάσκοντα ἱδρύματα.

Σέ ὡρισμένες ἐποχὲς καὶ σὲ μερικὰ μέρη αὐτὸ ποὺ περιέγραψα ἐθεωρεῖτο ἀρκετό. Σήμερα ὅμως ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ ἀντιλαμβανόμεθα τὸ πανεπιστήμιο σὲ εὐρυτέρους ὅρους. Τὸ πανεπιστήμιο πρέπει νὰ εἶναι κοινότης λογίων καὶ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύσῃ νέους λογίους. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναπτύσσῃ συνεχῆ δρασιν μὲ τὴν κοινωνία τῆς ὁποίας εἶναι μέλος. Μὲ τὴν ἀλληλοδρασιν αὐτὴν το πανεπιστήμιο ἐμπλουτίζεται καὶ ἡ κοινωνία ἐμπλουτίζεται. Ἐμεῖς στὴν Ἀμερικὴ λέμε ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ πανεπιστημίου εἶναι τρεῖς δικὲς μας λέξεις. Ἔρευνα, διδασκαλία καὶ ἐξυπηρέτησις.

Τὰ μεγάλα ἰδιωτικὰ πανεπιστήμια ἔχουν δώσει ἔμφαση στοὺς δύο πρώτους σκοποὺς μολονότι δὲν ἀδιαφοροῦν διὰ τὸν τρίτο. Στὰ δημόσια πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς ἐδόθη εὐρύτης καὶ βάθος στὴν ἀντίληψη τῆς ἐξυπηρετήσεως διὰ πρώτη φορὰ στὸν κόσμο.

Ἡ νέα αὐτὴ ἀντίληψις κατηγορηματικῶς ἀνεφέρθη σὲ νομοθετικὴ πρᾶξη τοῦ Κογκρέσσου πρὸ 100ετίας καὶ πλέον μαζὶ μὲ τὶς ἀρχὲς ἱδρύσεως καὶ διατηρήσεως τῶν νέων δημοσίων πανεπιστημίων. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ εἶναι γνωστὴ ὡς Νόμος Κολλεγίων Λάντ — Γκράν — Γῆ — Ἐπιχορήγησις — ποὺ ὑπεγράφη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Λίνκολν τὸ 1862. Μὲ τὸν νομον αὐτὸν καθορίζετο ὅτι ὡρισμένες γαῖες τοῦ δημοσίου ἢ οἱ πρόσοδοι ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὴν πώλησή τους πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὲ κάθε Πολιτεία διὰ τὴν ἵδρυση κολλεγίων ποὺ θὰ παρέχουν ἐκπαίδευση γεωργικὴ καὶ μηχανικῶν τεχνῶν. Διὰ νὰ δοθῆ περιεχόμενο στὴν διδασκαλία στὸν τομέα τῆς γεωργίας ἱδρύθησαν γεωργικοὶ πειραματικοὶ σταθμοί. Τὰ ἱδρύματα αὐτὰ δὲν ἐθεώρησαν ἀρκετὸ νὰ διδάσκουν μόνο γεωργία ἀλλὰ ἐθεώρησαν ἐπίσης σημαντικὸ νὰ μεταφέρουν τὴν γνῶση αὐτὴ στὸν λαὸ καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ αὐτὸν νὰ τοὺς γνωρίσῃ τὰ προβλήματα στὰ ὁποῖα ἐχρειάζοντο βοήθεια.

Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ τῆς ἐξυπηρετήσεως ἦταν κάτι τὸ νέο. Τὰ κολλέγια ποὺ ἱδρύθησαν μὲ τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΩΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ
Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ - ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΚΟΤΙΓΙΟΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΤΑΞΙ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ
69-39
ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙΣΘΕ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
1) ΝΙΤΡΟ ΣΠΥΘΟΥΡΩΤΟ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ
2) ΑΜΜΟ - ΦΩΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
3) ΝΙΤΡΟΘΕΙΙΚΗ ΑΜΜΩΝΙΑ
4) ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ 15 — 15 — 15
5) ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΟΝ 2,4D
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ — ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΙ Ο.Ε.
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 99
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 22-73, ΠΑΤΡΑΙ

ALDONE - HELLAS E.Π.Ε.
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΕΚΤΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ, ΚΕΡΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧ. 2.000.000
ΠΑΤΡΩΝ - ΠΥΡΓΟΥ, ΤΗΛ. 71 - 705 - ΠΑΤΡΑΙ
Γνωστοποιοῦμεν στὸ καταναλωτικὸν κοινὸν τῆς πόλεώς μας ὅτι ἡ Ἑταιρεία μας ἤρχισε